

ROLLE SPILLEREN

#00

JULI 2004 // PRIS: 45 KR // LANDSFORENINGEN FOR LEVENDE ROLLESPIL

TEMA:
RINGENES HERRE
FILM OG ROLLESPIL

NYT MAGASIN OM LEVENDE ROLLESPIL

STORT TEMA OM RINGENES HERRE // BREVE FRA NEW ZEALAND // BAG OM PREMIERE OG AFTERPARTY // LEVENDE ROLLESPIL I TOLKIENS VERDEN // SÅDAN LAVER DU EN PIL

ROLLESPILLEREN

Rollespilleren er medlemsmagasin for Landsforeningen for Levende Rollespil. Rollespilleren udkommer 3-4 gange om året. Magasinet er gratis for medlemmer, men kan købes i løssalg for 45 kr./stk. Medlemskab af LLR kan opnås på www.rollespil.dk for 100 kr.

Har du lyst til at skrive, fotografere eller på anden måde hjælpe til på Rollespilleren, kan du kontakte os på rollespilleren@rollespil.dk.

Dette nummer udkommer 10. juli 2004

Nummer 1 udkommer 15. september
Næste deadline: 15. august

Forsidefoto: Marie Carsten Pedersen

Ansvarshavende redaktør
Jesper Bruun

Redaktionen
Marie Carsten Pedersen
Vibeke Pagh Schultz
Miriam Swietek
Jesper Kristiansen, juniorstof

Mere om redaktionen på side 22

Andre Bidragsydere
Liv Lykke Rasmussen (skribent)
Claus Raasted (skribent)
Mette Wikkelsøe (skribent, illustratør)
Brian Mørk (skribent)
Kristian Dyg Arb (skribent)
Lauge Drewes (illustratør)
Sebastian Flamant (sprogkonsulent)
Morten Gade (layout)

Landsforeningen for Levende Rollespil
LLR er din landsforening. Vi ønsker at skabe et bedre miljø for at arrangere og spille levende rollespil. LLR er dannet for alle os, der gerne vil hjælpe hinanden med vores fælles interesse.

I fællesskab kan vi rollespillere opbygge en landsforening, der kan hjælpe alle, som interesserer sig for levende rollespil.

WWW.ROLLESPIL.DK

LANDSFORENINGEN
FOR LEVENDE ROLLESPIL

KÆRE ROLLESPILLER!

Rollespilleren er Landsforeningen for Levende Rollespils (LLR's) medlemsmagasin. Du sidder med det første pip i hånden, og det har været længe undervejs. Første nummer er et forskræp, altså et lille prøveblad, som skal vise, hvad du kan forvente af magasinet fremover. Det er vigtigt for os i redaktionen, at Rollespilleren ikke bare bliver et medlemsblad. Vi skal være magasinet for alle, der har interesse for levende rollespil, og derfor henvender vi os til alle på tværs af genre og engagement. Du skal have noget ud af bladet, hvad enten du spiller live

hver weekend, bare spiller til nogle scenarier en gang imellem eller har en datter/søn, som rollespiller. Læs for eksempel reportagen fra Ringenes Herre gallaens afterparty.

I dette indledende nummer er Ringenes Herre vores mini-tema. Vi har tænkt os at bygge videre på ideen, så hvert nummer af Rollespilleren får et tema. Men bladet er meget andet og meget mere end det: Selvom du måske ikke lige synes om temaet denne gang, vil der stadig være masser du kan give dig i kast med. Andetsteds i forskræppet kan du læse, hvilke faste ting vi kommer til at have med.

Det er os magtpåliggende, at Rollespilleren bliver et magasin for hele Danmark. Derfor gør vi vores for at få alle landsdele med. Men vi er kun mennesker, og vi kan ikke komme ud til alle afkroge af vores lille land. Hvis du har en ide, har lyst til at skrive, kan surfe efter en traktor eller andet fornuftigt, så skriv til redaktionen. Din mening betyder noget, så send os forslag til, hvad vi kan gøre bedre, send os kritik, send os spørgsmål og meld dig eventuelt under fanerne som hjælper.

Vi arbejder for at give levende rollespil et sobert og alsidigt, trykt organ, som vi alle kan være stolte af. Vi er sikre på at vi kan gøre det. Vi glæder os til at fortrylle dig.

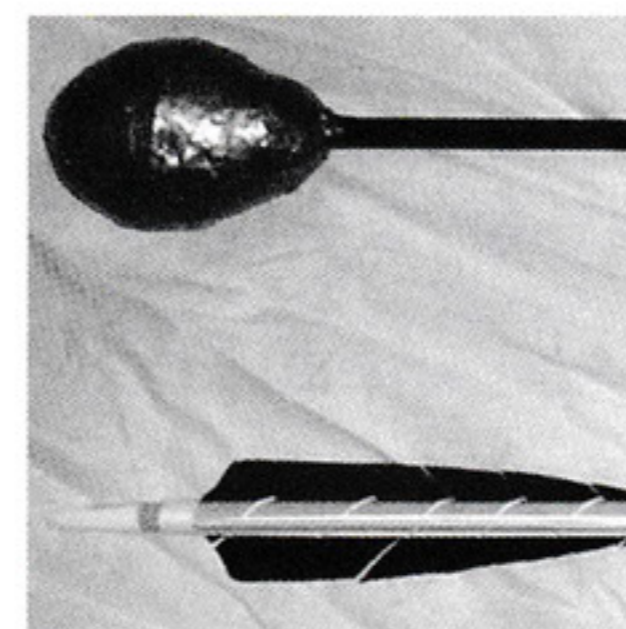
Med venlig hilsen
Jesper Bruun
Ansvarshavende Redaktør

Rollespilleren koster 45 kr. per nummer i løssalg og udkommer 3-4 gange årligt. Det kan bedst betale sig at blive medlem af LLR. Et medlemskab af landsforeningen koster nemlig 100 kr. for et år, inklusiv abonnement på Rollespilleren, som du får tilsendt med posten. Bladets normale længde bliver ca. 40 sider.

NYT BLAD OM ROLLESPIL

Her er nummer 0. Se frem til alt det du får i nummer 1, 2, 3...

LAV EN PIL

Det er en svær kunst, men Rollespilleren hjælper dig på vej med at lave en flot og sikker pil.

TEMA: RINGENES HERRE

Ringenes Herre har betydet meget for levende rollespil. I dette tema ser vi nærmere på bl.a. juniorrollespil, premieren i København - og en arrangør af Tolkien rollespil.

Højdepunkter

INDHOLD

Artikler i Rollespilleren // Side 4-5
Lav en pil // Side 6-7
Tema: Ringenes Herre - film og rollespil // Side 8
Reportage fra premieren på Kongen vender tilbage // Side 10-12
Kære læsere - Brev fra en rollespiller på New Zealand // Side 12
...Men hvor er de rollespillere? // Side 13-14
Så tro mod Tolkien som muligt // Side 15-17
Hallo, er du en orker? // Side 18-19
Sikke en fest! // Side 20-21
Om redaktionen // Side 22
Klumme: Mørke tanker - Opdraget af Tolkien // Side 23

4-5

6-7

8-22

ARTIKLER I ROLLESPILLEREN

TEKST: JESPER BRUUN // ILLUSTRATIONER: METTE WIKKELSØE

Rollespilleren er et livsstilsmagasin – altså et magasin, du kan læse, hvis du har interesse i levende rollespil. Her er et vue over, hvilke typer artikler, du kan møde i dette magasin.

Temaer

Rollespilleren vil gerne gå i dybden med enkelte emner. Det skal selvfølgelig ikke fylde hele bladet, men nok til at emnet bliver dækket. Første tema efter minitemaet i forskræppet her bliver Levende Rollespil set Udefra. Vi bestræber os på at meddele kommende tema-ideer på LiveForum.dk og her i bladet. På den måde kan du henvende dig til redaktionen i god tid, hvis du har et bidrag.

Interview

Interviewemner vil kredse om levende rollespil, men det kan sagtens være personer, som ikke har et tilhørsforhold til levende rollespil. Kriteriet er, at interviewet skal have en eller anden relevans for rollespillere.

Teori

Vi lægger blødt ud med de teoretiske artikler. Det betyder, at vi i de første numre tager gode gamle teorier under en kærlig behandling. Rollespillerens artikler forklarer på en let forståelig måde, hvad teorierne handler om, og hvad de betyder for dig. Det bliver ikke kedelige stykker tekst, hvor det handler om at kunne flest fremmedord, men artikler som du faktisk kan bruge til noget i dit rollespil. Hvad enten du er arrangør eller spiller.

Brevkasse

Intet blad uden en brevkasse, hvor du kan få svar på alt mellem himmel og jord. Rollespillerens brevkasse bliver dog lidt anderledes. For vi skifter brevkassereditøren ud fra gang til gang, så du kan spørge om forskellige ting og få forskellige vinkler på tingene. Du vil blandt andet kunne spørge om scenarier, teori, roller, fundraising og genrer.

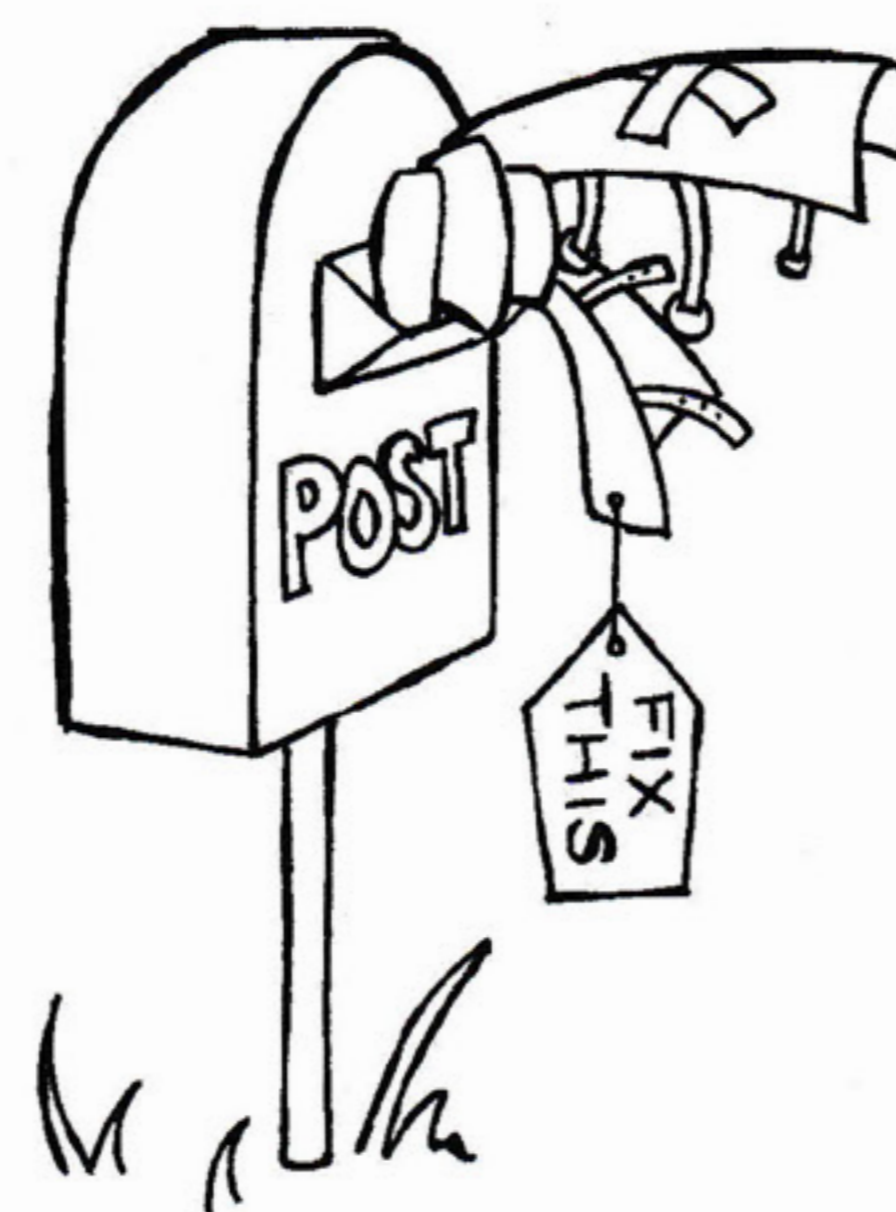
Præsentationer

Hvert nummer har Rollespilleren

eksterne skribenter, som redaktionen præsenterer, så du ved hvad de står for. Præsentationen kan du se et eksempel på her i bladet, hvor det er den faste redaktion der får en omgang. Se side 22.

Den Praktiske Brevkasse

Hvad angår rent praktiske ting, har Rollespilleren et helt panel til din rådighed. Læs mere om panelet i næste nummer af Rollespilleren. Hvis du har spørgsmål af praktisk karakter, kan du sende dem til det praktiske panel på praktisk@rollespil.dk. Se også under Praktisk Guide længere nede.

Junior

Juniorscenen er stor og vokser hele tiden. Derfor er det naturligt, at Rollespilleren bruger plads på netop juniorrelevante emner. Desuden vil vi gerne have, at du som junior skriver til os og fortæller os, hvad der er godt og skidt. Har du en journalist boende i maven, så skriv til redaktionen på redaktion@rollespil.dk. Vi vil også gerne hjælpe med teksten.

Konkurrencer, Sladder og Anekdoter

Selvfølgelig skal vi have konkurrencer i Rollespilleren, og alt efter hvad redaktionen kan få fat på, kan vi udlodde udstyr, bøger, medlemskaber og scenariepladser. Så kig efter næste gang du læser Rollespilleren.

En sladderspalte skal vi også have, men uden smuds. Det bliver altså ikke Billedbladet eller Se og Hør. Snarere et sted hvor du kan læse om nye projekter på trapperne, mulige tiltag fra foreninger og så videre. Altså ting som ikke er helt sikre, men som "buzzer" i "da underground".

En af de store ting ved levende rollespil er at hver person går fra et scenarie med hver sin historie. Hvis det også er en god historie, så vil vi gerne fortælle den. Derfor giver vi mulighed for at du kan få trykt dine gode scenarie-historier i Rollespilleren. Kontakt redaktionen hvis du har en fed anekdote som bare skal ud.

Praktisk Guide

I hvert nummer vil der være en ny

praktisk guide. I dette nummer handler den om at lave forsvarlige og gode pile. Skribenten bestræber sig på at guiderne skal være til at have med at gøre for alle - det er bare om at følge opskriften. Hvis du har kommentarer til guiden, kan du sende dine meninger og tips til praktisk@rollespil.dk. Se også Den Praktiske Brevkasse.

Synspunkt

Debat er godt, og nogle gange skal man give folk, der er uenige, lov til at debattere grundigt. Det vil vi gøre ved at give plads til to debattører, som har forskellige opfattelser/meninger om et emne (teoretisk, praktisk, politisk osv.), og give dem lov til at debattere på skrift.

Oversatte artikler

Der findes en del livemagasin rundt omkring i verden med mange interessante artikler. Redaktionen vil udvælge

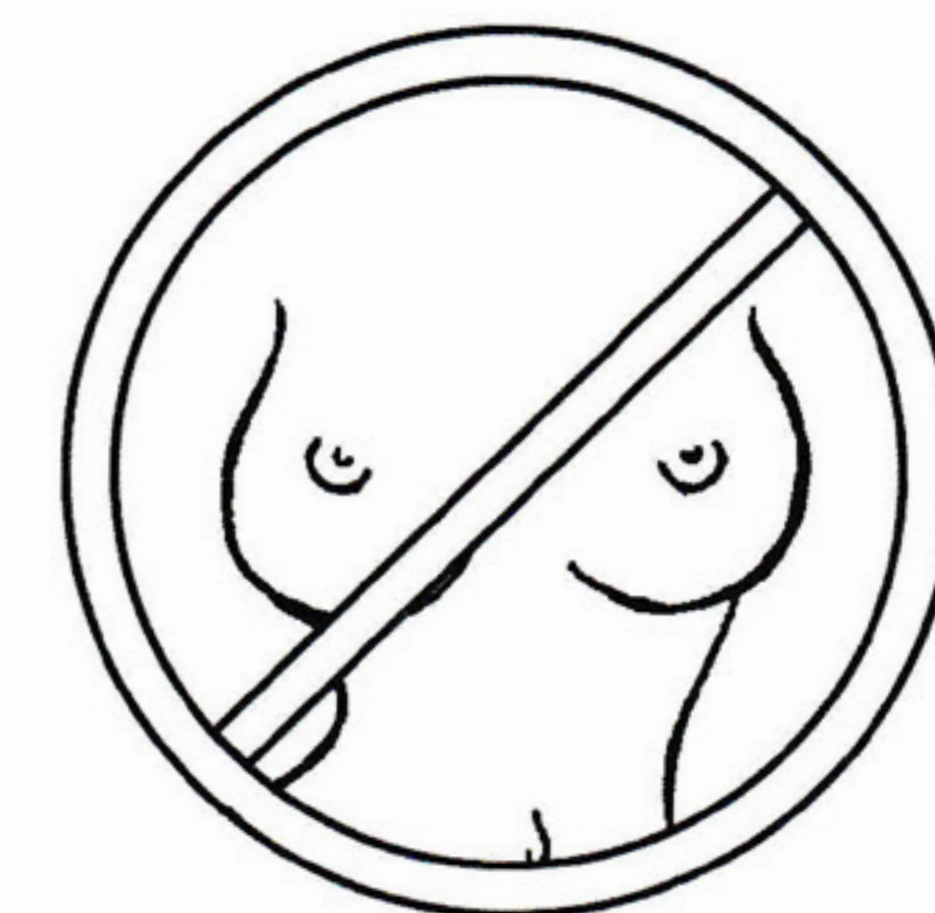
og oversætte de bedste artikler, og samtidig skabe kontakt til magasinernes redaktioner.

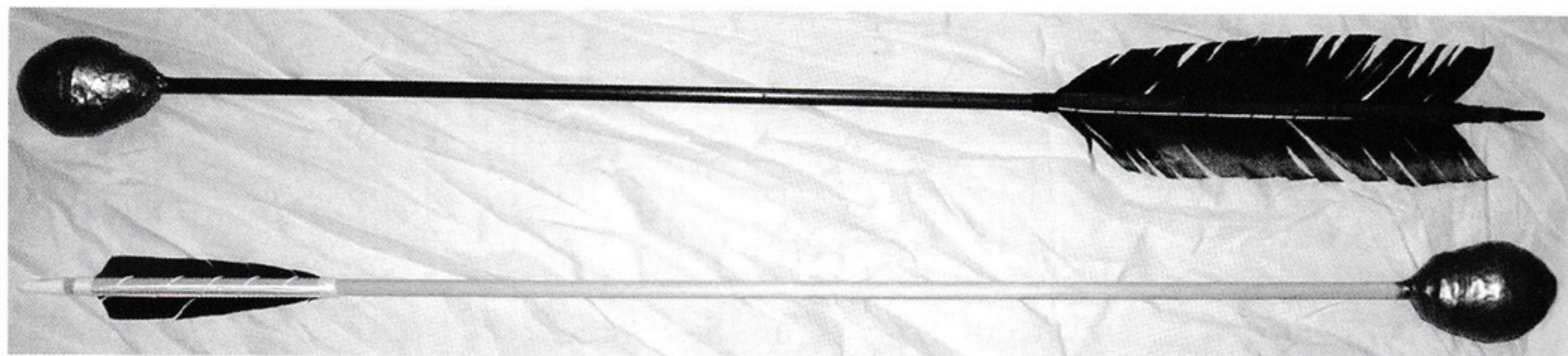
Featureartikler

Brede artikler om emner, der har en eller anden form for relevans for rollespil. Ideen er at komme godt rundt i miljøet, men også at komme uden for miljøet. Det kunne være artikler med internationale aspekter, artikler om danske rollespilsforeninger, artikler om lovtiltag der har betydning for rollespillere, rollespilkultur, om miljøet, om relaterede projekter uden for miljøet og så videre.

Side 9

Der står ikke side 9 pige (m/k), og det er med vilje. Næ, Rollespilleren er skam et lødigt blad, så ingen nøgenhed på side 9! Derimod vil vi præsentere flot udstyr, evt. krydret med en lille gennemgang af, hvordan udstyret er fremkommet.

Selvom våben-
standarden i dansk
liverollespil er steget
dramatisk i de sidste par
år, så er pile sjældent
noget folk har gjort
særlig meget ud af. Dette
er en guide til hvordan
man uden fanepåsætter og
andet dyrt udstyr kan lave
pile der flyver præcist og
ser flotte ud.

LAV EN PIL

DET SKAL DU BRUGE

Redskaber

passer
vinkelmåler
blyant
blyantspidser
kontaktlim
saks
hobbykniv

Materialer

faner 2-3 stk.
skafter (71 cm rundstok,
diameter 8 mm, eller
præfabrikeret pileskaft)
tape
pap (ca. 5 x 5 cm)
hørtråd
nocks

spændskiver (ydre
diameter minimum 20
mm, indre diameter
maksimum halvdelen af
skaftets diameter!)
liggeunderlag
latex
sort akrylmaling
sølv akrylmaling

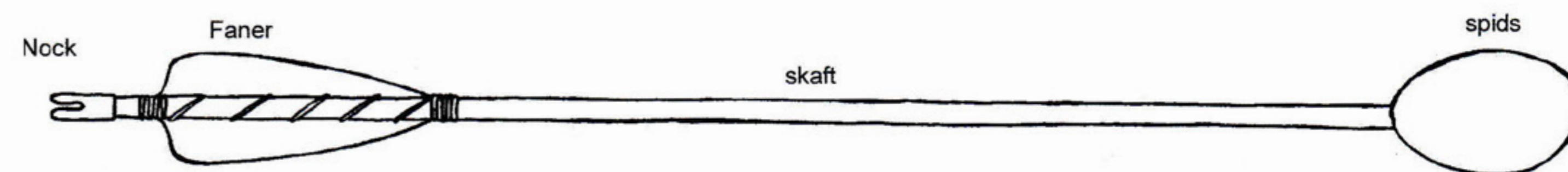
DU KUNNE OGSÅ...

Variationer

Ved specielle roller som elver eller ork, kan det være en fed detalje at lave sine pile specielt til denne rolle. Skær fanerne i en speciel form, mal skafterne, og find en hørtråd med en passende farve.

Købesteder

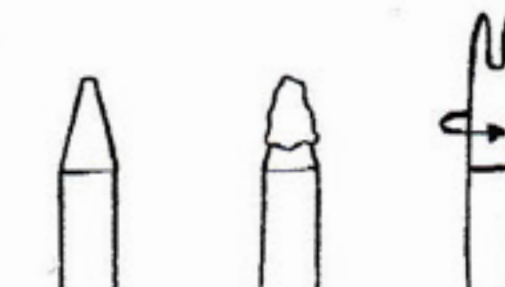
www.kkarchery.dk har pileskafter, faner og nocks.
www.museion.dk/bue producerer færdige pile, håndlavede buer og andet bueskytteudstyr.

1

NOCK

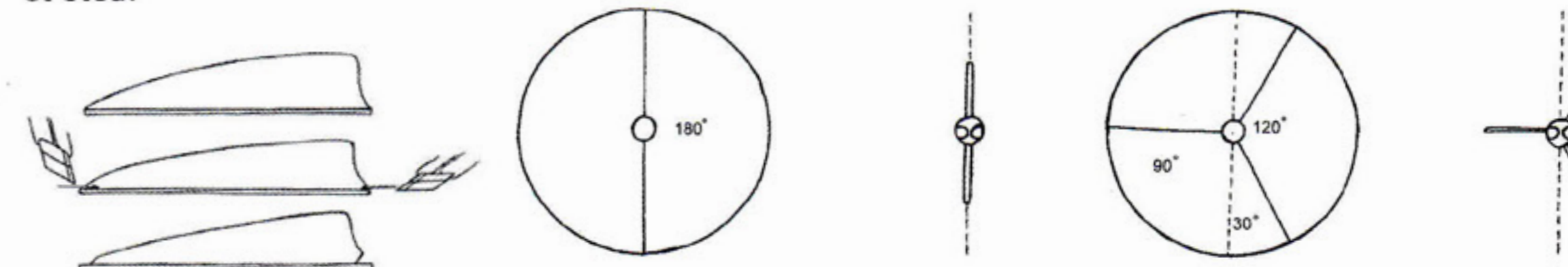
1. Spids den ende af skaftet nocken skal være i til der er ca. 1-2 mm spids.
2. Påfør kontaktlim, sæt nocken på, og drej den indtil limen er fordelt pænt. Vent til limen er tør.

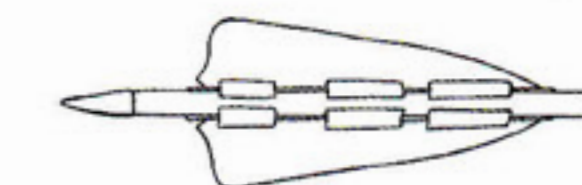
2

FANER

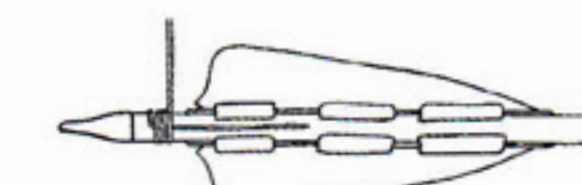
1. Forbered fanerne ved at skære 3-5 mm fri foran og bagved.
2. Lav en vinkelcirkel i pap til enten 2 eller 3 faner. Sørg for at der er den samme vinkel mellem hver fanelinie (180 eller 120). Hullet i midten skal være lidt for lille til pilen, sådan at det bliver siddende, når man sætter det et sted.

3. Med vinkelcirklen til hjælp afsættes mærker ned langs skaftet, hvor hver enkelt fane skal sidde. Pas på at vinkelcirklen ikke drejer sig omkring skaftet. Tape fanerne fast på skaftet.

4. Start fastbindingen af fanerne med en tæt bevikling ca. 5 mm før fanerne starter.

5. Fortsæt beviklingen ned over det friskårne stykke af fanerne, og videre ned igennem selve fanen. Husk at holde snoren stram.

6. Når beviklingen er kommet ned til spidsen af fjeren bindes tæt igen, og når halvdelen af den afsluttende bevikling er lavet, sættes en løkke ind og beviklingen fortsætter.

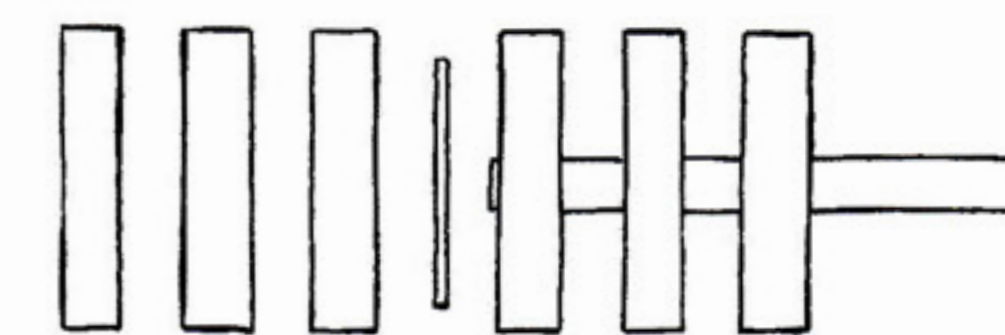
7. Når beviklingen har fået sin endelige længde, stikkes beviklingstråden ind i løkken, og løkken bruges til at trække den op under beviklingen og låse hele beviklingen.

3

FANER

1. Spidsen laves af ca. 6 lag liggeunderlag limet sammen med kontakt lim. De første 3 lag sættes fast på selve skaftet, og påsættes en spændskive der forhindrer skaftet i at fortsætte igennem polstringen. De sidste 3 lag limes på, og formen rettes eventuelt til med saks, hobbykniv og slibepapir. Husk at spidsen ikke må kunne gå ind i øjet, og derfor skal være mindst 5 cm i diameter.
2. Dyp spidsen i latex iblandet sort og sølv akrylmaling, indtil der er et tilfredsstillende lag latex.

RINGENES HERRE, FILM OG ROLLESPIL

"Ringenes Herre-filmene har sat fokus på levende rollespil — særligt fantasygenren, men også på rollespillets kvaliteter generelt."

Tolkien og rollespillere er en gammel historie om trofast kærlighed, som flammede betydeligt op, da en tredje part kom ind i romancen: Peter Jackson, en lille trind New Zealænder med en række aparte og originale film bag sig, blev den instruktør, der fik lov at omdanne Tolkiens hovedværk, trilogien om Ringenes Herre, til billeder på det store lærred. Jacksons spektakulære iscenesættelse af den velkendte historie var dømt til at gå i hjertet på alle, der holder af at leve sig ind i en eventyrverden. Men ud over at være en længe ventet fornøjelse for rollespillere verden over, så har Ringenes Herre-filmene også sat fokus på netop levende rollespil – i særlig grad på fantasygenren, men

også generelt på rollespillets kvaliteter. Eventfirmaer har brugt livere som blikfang ved premierer og messer, og ikke-rollespillende filmfans har pludselig fået øjnene op for, at derude i skoven er der en verden, som umiskendeligt ligner den på det store lærred. Filmatiseringen af Ringenes Herre har gjort fantasien og drømmeriet til noget, der pludselig er i trit med den moderne kultur, og det har givet levende rollespil nye muligheder for at nå ud til offentligheden. Samtidig har filmene givet masser af ny inspiration til levende fantasyrollespil.

I dette tema kigger Rollespilleren på den særlige symbiose, der er opstået mellem Ringenes Herre og rollespil, og som

blev forstærket da Tolkien trådte ud af bøgernes sider og ind i biograferne. Vi bringer en artikel fra New Zealand, Peter Jacksons Midgård, set gennem en livers øjne, og vi har talt med en arrangør af levende rollespil om udfordringerne ved at lave et scenarie i Tolkiens verden. Vi har undersøgt, om filmenes popularitet hos børn har smittet af på levende rollespil, vi har en praktisk guide til pile à la Legolas, og vi har en rollespillende stand-up komikers syn på Tolkien. Endelig var vi med bag kulisserne, da 150 livere optrådte ved gallapremieren på "Kongen Vender Tilbage" i Tivoli i december. Trods ventetiden lover vi masser af premierestof, som du med garanti ikke har læst om andre steder.

TEKST OG FOTOS: MARIE CARSTEN PEDERSEN

STJERNESTUND I ROLLESPILSLAND

Da Ringenes Herre: Kongen Vender Tilbage for første gang blev vist på dansk jord, deltog 150 liverollespillere som statister i landets hidtil største gallaevent.

Rollespilleren gik i hælene på Gollums lookalike på en dag, hvor livere fik eventyret til at leve midt i København.

Klokken er 12.30, og David Carsten Pedersen vælter ind i et mødelokale i Madame Tussauds Vokskabinet på hjørnet af Tivoli. De godt 25 mennesker, som allerede er til stede i det store lyserum, er optaget af hver deres forberedelse til denne dags arbejde, som er noget ud over det sædvanlige. I løbet af de næste par timer skal der gøres klar til omdanne det julepyntede Tivoli til en stemningskulisse for gæsterne til gallapremieren på den sidste film i Ringenes Herre-trilogien. Kostumer hænger klar på lange bøjlestænger, rustninger og våben ligger og stritter i ujævne bunker overalt, og makeup-artisterne har allerede indtaget fire-fem borde til deres

krukker, dåser, svampe, pensler og paletter. På et langt bord ligger to par hobbitfødder side om side med fire bister Uruk-Hai-hoveder. Og i det bagerste hjørne breder en grønlig kæmpekrop sig over flere kvadratmeter. Det er huletrolden Herluf, en tro skumiatex-kopi af den trold, som Ringens broderskab besejrer i Morias Miner i den første film i trilogien. Det, som skal ske i dag, skal overgå tidligere events med adskillige længder. Faktisk skal det overgå alt, hvad der hidtil er set af lignende arrangementer på dansk jord. De 1.200 inviterede gæster vil blive underholdt for et budget på en halv million kroner med 150 udklædte statister, fyrværkeri, blankvåben-

kamp, et 50 mand stort kor, lysshow, stuntmænd og en enkelt stunthest. Læg dertil forventede 40.000 publikummer, godt 50 sikkerheds- og kontrolfolk samt 100 politibetjente, og der begynder at danne sig et billede af, hvor mange sejl der skal sættes til for at få arrangementet i havn i dag. Og når man ser sig omkring i lokalet på Madame Tussauds er det ikke for meget sagt, at liverollespillere udgør storsejlet på skibet.

"De er jo ikke så diciplinerede.."

Det er ikke bare muligheden for en plads i rampelyset, der har fået godt 150 liverollespillere til at pakke deres kostumer og drage til Tivoli for at

STJERNESTUND I ROLLESPILSLAND...

"Deres entusiasme og glæde er noget særligt - og den måde man kan føle, at det virkelig betyder noget for dem."

hjælpe til. Det smager også en anelse af at deltage i Ringenes Herre, fantasy-sagaen over dem alle. Og så er der jo stjernerne - for Peter Jackson og en række af filmens skuespillere har meldt deres ankomst til galaen i København. Et glimt af dem er i høj kurs, men der skal også gøres særlig stads af dem. Det er her, David kommer ind i billedet. Om en times tid skal han trække i en kropsnær dragt, der dækker hele hans krop med bleghvidt spandex med påmalede blodårer og vener. Han har fået lavet kunstige hænder og fødder efter mål, og når de er limet på, mangler der kun en ting - den formstøbte skumlatexmaske, som er en perfekt kopi af Gollums ansigt i filmene. Som Gollum skal David vælte rundt på den røde løber og modtage Gollums "menneskelige krop", skuespilleren Andy Serkis.

Gollum er ikke den eneste look-alike, der skal møde sit filmiske forbillede på løberen. Syv af de ni fra broderskabet skal optræde for de virkelige skuespillere - "Vi droppede Merry og Pippin, for der er rigelig hobbitter i forvejen", siger Nikolaj Jarlskov fra eventfirmaet Players Game. Nikolaj og hans kollegaer er klædt i mørke jakkesæt, der skiller dem ud fra den brogede gruppe af halv- og helt kostumklædte statister i lokalet. Han får meget at se til i løbet af dagen. Sammen med sin bror Jakob er han øverste ansvarlig for, at arrangementet forløber glat. Livere er ikke verdens nemmeste medarbejdere, fortæller han. "Der er jo en kaosfaktor når man arbejder med så mange frivillige. De

er rollespillere, og de vil gerne lege og slås. Men alt i alt, så har det fungeret godt til gallapremiererne de seneste år. Vi har haft nogen rigtig gode rollespillere med, som godt nok ikke altid er så diciplinerede, men hele tiden til at snakke med. Så det skal nok gå."

På med klunset, ud i kulden

Det er begyndt at regne. Make-up artisten Anders Lerche kigger ud af vinduet og ser en smule bekymret ud. Han er ved at forvandle statisten Johnny til troldmanden Gandalf ved hjælp af bunker af teatermakeup og kunstigt hår. Hvis det bliver for vådt udenfor, får sminken svært ved at holde. Det er Anders og hans kollegaer Mark og Mette, der står for stort set al sminke og latexeffekter i dag. Huletrolden er deres værk fra forrige år, og orkerne, de store Uruk-Hai'er og Gollumkostumet kommer også fra deres værksted.

Det er blevet Davids tur til at blive klædt på. Spandexdragten bliver rettet til og sat fast med velcro. Anders skubber en skræl bulet skum ind under ryggen på dragten, og pludselig har David en ækel, fremstående rygsøjle. Fødder og hænder får fuld opmærksomhed med latex og hårtorrer. Alligevel er det stadig bare David i mærkeligt tøj - indtil masken kommer på. Pludselig er han er sært, fremmed væsen med et udtryk af desperat harme mejslet ind i det store, blege fjæs. David er desuden lige blevet briefet om sin rolle i showet, og har fået mere eller mindre fripas af Players Game-folkene til at opføre sig som han har lyst til. Det passer ham fint. "Hvis folk har et problem med Gollum, kan de jo bare gå. Ellers kaster jeg min fisk efter dem", griner han med tanke på den latexfisk, Anders Lerche har lavet til ham, og som er blevet fyldt med "indvolde" af jordbærnsnørebånd.

Det støt stigende stressniveau hos Players Game-folkene har ikke rigtig smittet af på statistflokkene. Liverne er i mistænkelig grad stadig halvt påklædte, halvt sminkede og halvt i gang med at lære at spille på Gondoriansk ko-horn. Nikolaj Jarlskovs kaosfaktor varmer op. Så giver Players Game det første udkald til afgang. Hovedrollerne skal

op til indgangen. Statisterne i pitten er allerede smuttet ud til deres placeringer. Sangkoret varmer op for fuld skrue dernede nu.

Et kvarters tid tager det at få alle klar og ud af døren ned til Tivoli. Den mærkelige procession af elvere, Uruk-Hai'er, hobitter og huletrold begynder at bevæge sig gennem tusmørket i den juleoplyste have op til hovedindgangen. Tivoligæsterne stopper op og glør begejstret. "Det er det dér filmpremiere" siger de vakse, og får et chok, da Gollum dukker op bag dem. David er i vild aktion fra start af. Han farer afsted på alle fire, antaster pæne damer i pels og skræmmer små børn i flyverdragtalderen. Han klæber sig op ad ruden ind til restaurant Grøften, så gæsterne kløjs i kryddersilden, indtil en Uruk Hai river ham væk og smider ham i retning af indgangen. Deroppe er der allerede fyldt med publikum langs den røde løber. Mange har ventet længe i den iskolde vind, og derfor er der stor begejstring, da der dukker underholdning op. Alt er som det skal være: Orkerne skræmmer alle, Gollum får pigerne til at hvine, og folk peger af look-aliken Kjeld i Aragorn-kostumet og hvisker, at "det' godt nok er vildt, hvis det virkelig er ham". Nu venter vi bare på stjernerne.

Gensyn med Gollum

De første limousiner dukker op. Uruk Hai'erne er blevet indlemmet i politiets sikkerhedsstyrke og udgør et par forbløffende effektive dørmænd, som lukker op for strømmen af gæster. En hær af mere eller mindre kendte danskere vader køligt forbi statisterne. Der er tilsyneladende ikke meget overskud, når man ikke er aftenens hovedattraktion. Statisterne smiler, fryser og vandrer lidt frem og tilbage for publikums skyld. Gollum forsøger sig med at tage lidt på gæsterne, dog uden det store held. Strisseren fra Samsø, Lars Bom, er dog frisk på en gang Kung Fu ned ad løberen. Statsminister Fogh dukker op, men nægter at modtage indvolde fra Gollums fisk. Gollum truer af ham til publikums begejstring. Men så sker der noget nede ved Uruk Hai'erne. Gollum løber ned ad løberen

og kaster sig for fødderne af en lille, mørkhåret herre med et stort smil over hele ansigtet. Det er Andy Serkis, og der går et suk gennem forsamlingen, da skuespilleren samler sit blege alter ego op fra løberen og giver ham et stort knus. "Massster, precious massster!" hvæser Gollum lykkeligt, og trækker Serkis videre ind gennem porten. Fotograferne blitser som gale, og Serkis går i gang med autograferne, mens Gollum farer om benene på ham som en hund, der har genfundet sin herre. De forsvinder sammen ned ad løberen mod Tivolis koncertsal, og nu er stemningen rigtig god her i porten. Statisterne ser også ud til at have glemt kulden igen. Stjernerne er på vej. Bernard Hill, Christopher Lee og John Rhys-Davis defilerer forbi nysgerrige blikke og kameralinser. Så lyder et kollektivt hvin fra indgangen, som vidner om, at næste levende billede ikke behøver megen introduktion. Og ganske rigtigt - en korthåret og smokingklædt Viggo Mortensen dukker op mellem Uruk Hai'erne. "Viggoooooo!" hylér publikum, og Mortensen ser sig begejstret omkring og smiler bredt. Han styrer direkte hen til Mick, som er Boromir-lookalike, slår ham på næven og siger "Hvad laver du her? Jeg troede du døde i den første film!" Så går han hen til hegnet for at skrive autografer til de ret ophidsede masser. Det giver mig mulighed for at spørge ham om, hvad han synes om de lookalikes, der går rundt herinde. "De er virkelig flotte, meget bedre end sidste år" smiler den ukrakkede stjerne, og går hen for at posere med Kjeld foran den samlede presse.

Så ankommer Peter Jackson, og gensynet mellem instruktør og stjerne er glædeligt. Mortensen hiver den hobbitagtige Jackson hen til Mick og siger

"Liverne er i mistænkelig grad stadig halvt påklædte, halvt sminkede og halvt i gang med at lære at spille på gondoriansk ko-horn"

"Se, Boromir er en løgner! Han må være en ringånd!" Statisterne er lutter store, lykkelige grin. Det var værd at vente på opmærksomheden, når den kommer fra de allervigtigste. Jackson når også over til hegnet for at signere blokke, og jeg får at vide, at han finder stemningen her "amazing." "Danskerne er nogle af de bedste fans i verden, og det er jo også det land, hvor filmen har solgt flest billetter pr. indbygger. Så det er skønt at være her." Det, der ifølge instruktøren gør de danske fans til noget særligt, er deres entusiasme og glæde, og den måde "man kan føle, det virkelig betyder noget for dem. Arbejdet med filmene har været så langt og så hårdt, og så er det vidunderligt at mærke den her respons." Jeg spørger, om han er imponeret af de lookalikes og events, der sker her i dag. "Ja", svarer Jackson, og vender sig og kigger på statisterne, der står og stråler i deres kostumer. "Det er meget imponerende, rigtig, rigtig flot. Det er fantastisk at se, hvor meget der er gjort ud af det her arrangement."

Livernes aften

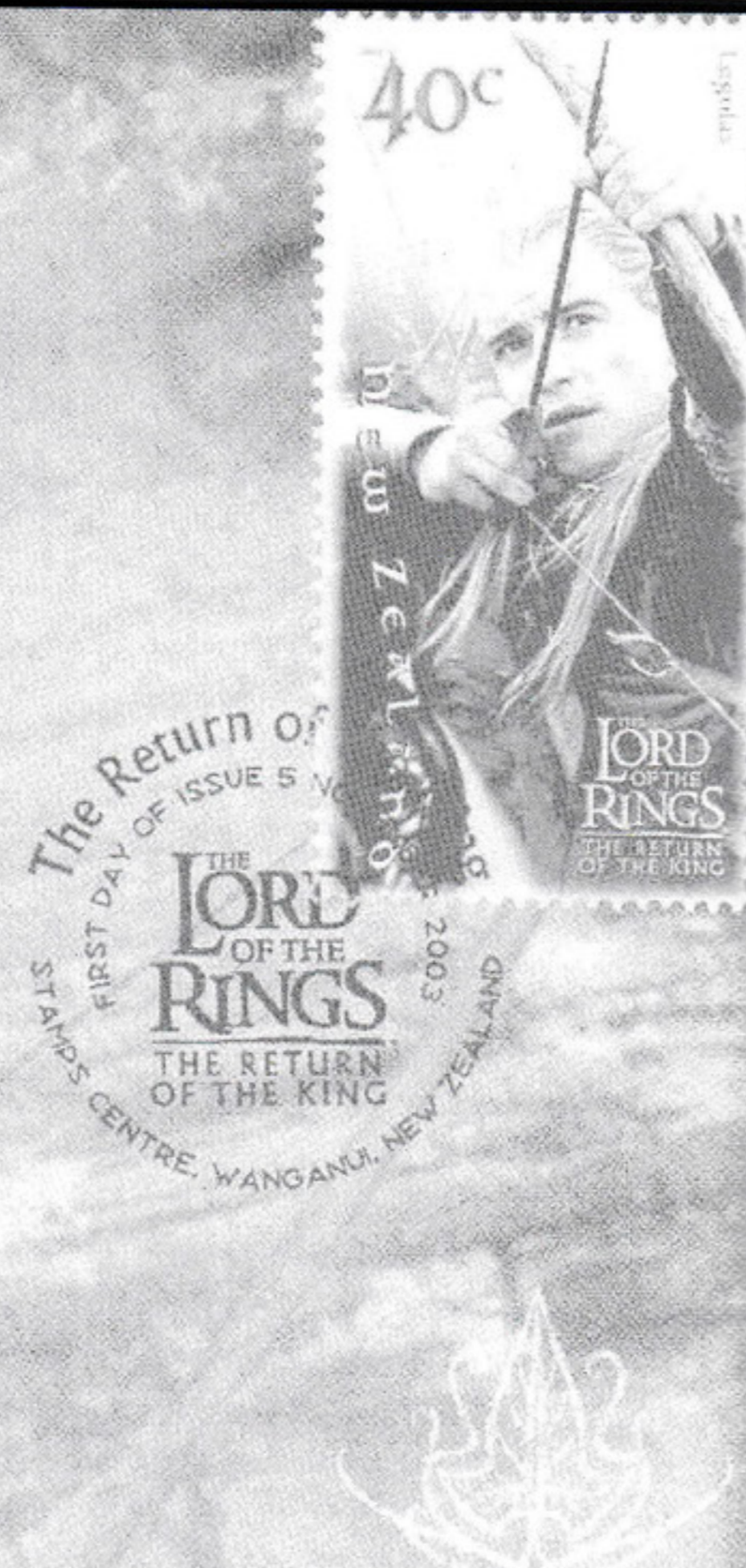
Vi er tilbage i baglokalet på Madame Tussauds. Trætte, lettede og begejstrede statister flyder på stole og borde. Det samme gør kostumer og våben. Cigaretter og historier er i omløb: "Så

du da...?" og "Har du hørt, at...?" Ikke mindst brødrene Jarlskov ser lettede ud. Dronningen kom med hele familien, stunthesten fik stejlet, krigerne kæmpet, koret sang, og Gandalf og Saruman sendte kaskader af fyrværkeri ned over det hele fra taget af Tivolis Koncertsal. De 150 statister skabte konstant action og underholdning for de 20.000 fremmødte gæster. Alt i alt gik det hele som det skulle. Nu sidder de kongelige, de kendte og de mindre kendte og ser den film, det hele handler om, mens resaurant Dansetten gøres klar til gallafesten bagefter.

Players Game-folkene hælder boblevin op til alle, og Jakob Jarlskov udbringer en skål. "Tak fordi i gav den hele armen. Tak fordi i gjorde det til en stor oplevelse for alle!" siger han og får klapsalver igen fra hele rummet.

I morgen triller filmen igen over lærredet i koncertsalen i en særforevisning for de medvirkende fra dagens arrangement. Nogle vil sikkert dukke op i kostume, for som aftenens event har vist, så kan du tage livere ud af rollespillet og sætte dem i midten af København en iskold decemberaften foran filmstjerner, en dronning, 60 pressefotografer og tusinder af undrende Tivoligæster - men heldigvis for alle kan du ikke tage rollespillet ud af liverne.

New Zealand er blevet alle LotR-fans forjættede land, og mon ikke en enkelt liver eller to har fantaseret om at spille et levende rollespilsscenario i omgivelserne fra filmtrilogien? Rollespilleren Kristian Dyg Arp har set på New Zealand gennem en Ringenes Herre-fans øjne. Han har sendt dette lille rejsebrev hjem til os.

Kære læsere

Jeg er i den heldige situation, at jeg i skrivende stund befinder mig i New Zealand: Landet, der har givet fødsel til den filmtrilogi, som har fundet vej ind til mange liverollespilleres hjerter. Så da jeg tog ud på min jordomrejse og havde valgt New Zealand som min første destination, var det ikke helt uden bagtanker. De to øer, som byder på et væld af diverse ekstremsportsaktiviteter og specielle naturoplevelser, er desuden også hjemsted til Rohan, Mordor, The Fort of Bruinen og alle de andre lokationer, vi ser på det hvide lærred. Men hvilke muligheder er der i New Zealand for den person, som gerne vil have et af sine yndlingseventyr lidt tættere på?

Har du masser af penge og mod på det, kan du betale for at komme på en 14 dages luksusbustur rundt i hele landet, hvor du besøger de fleste af filmens lokationer. Men når man er en fattig backpacker som mig, kan man i stedet købe "The Lord of the Rings Location Guidebook", som er til at få overalt. Så er det bare om at holde et åbent øje og spørge sig frem. En anden mulighed er at betale for en af de små guidede ture: en et-dags safari til tre-fire lokationer. Det gjorde jeg. Selvom safarierne skilte sig ud med Ringenes Herre fan-lokationer, må jeg sige at turen skuffede mig lidt. Jeg havde nok forventet lidt mere af en decideret Ringenes Herre safari, end hvad jeg fik. Selvfølgelig regnede jeg ikke med at se orker komme rendende over bakkerne lige pludselig, men jeg kunne godt have ønsket mig lidt mere end blot et fem minutters ophold, nogle fotos på afstand og sparsomme oplysninger om hvert sted. Dog skal det nævnes, at jeg fik mange flotte udsigter at se, som virkelig kan sætte fantasien i gang hos den altid arrangeretænkende rollespiller. Jeg ved ikke, om The Gathering sta-

digvæk foregår i England (High fantasy sommer-live med over 2500 deltagere fra hele Europa, foregår stadig, næste spil fra d. 27-30 august, red.), men kunne man i samme stil fylde et super-økonomi-discountfly til New Zealand med rollespillere, ville det være det absolut perfekte sted at afholde et jættestedt flerdagsscenarie. Det lader imidlertid ikke til, at nogen af de indfødte "kiwier" (New zealændernes "kollektive" kæle navn) har fået den ide. Det er desværre meget sparsomme oplysninger, der er at finde om liverollespil hernede.

New Zealand er spækket med fed natur, men har foruden de halvdyre Ringenes Herre safarier også sine andre glubske, kommercielle fælder, som jeg vidste at jeg ville falde i. I Wellington finder man overalt spor efter filmtrilogien: butikker med autoriseret merchandise, butikker med wannabemerchandise, en enorm statue af en huletrold og sidst men ikke mindst Embassy Theatre: biografen som har lagt hus til verdenspremieren på alle tre film. Man kan ikke undgå at lægge mærke til den, for på toppen af bygningen sidder The Witch King på sin bevingede øgle, som ser ud, som om den lige er landet og har placeret sig solidt på taget. Derfor måtte jeg selvfølgelig også ind og se "Kongen vender tilbage" der. På hvert sæde er der et lille skilt med navnet på den person, som sad i stolen til premieren. Selvom jeg havde fået en ret god plads, må jeg sige at jeg ikke aner hvem den person var, der havde haft æren af det sæde, jeg sad på. Sikkert en eller anden fra Wellingtons byråd. Men en fed oplevelse var det, og selvom det i skrivende stund er to måneder siden premieren, spiller filmen stadig for fulde huse hver aften.

Kærlig hilsen
Kristian i New Zealand

Kan det virkelig passe, at der ikke er noget levende rollespil i New Zealand? – og hvis det findes, hvorfor løber de new zealandske livere så ikke ud og arrangerer episke Ringenes Herre-inspirede slag i den fantastiske natur? Rollespillerens Vibeke Pagh Schultz fandt frem til New Zealands version af vores danske LiveForum og fik opklaret sagerne.

... MEN HVOR ER DE ROLLESPILLERE?

Levende rollespil er ikke specielt udbredt i New Zealand, der ellers har en befolkning på omkring tre millioner mennesker. Der bliver arrangeret fantasy scenarier i 4-5 af de største byer, men det sker som regel ikke mere end en gang om året, og deltagerantallet kommer sjældent over hundrede. Ellers spiller de Vampire- og Matrix-inspirede kampagner, eller små politiske, humoristiske eller historiske scenarier. Så vidt de new zealandske livere, jeg korresponderede med, vidste (og de vidste meget), var der ingen, der spillede Ringenes Herre inspireret rollespil, og de virkede egentlig ikke synderlig interesseret i det.

Derudover har medieshowet omkring Ringenes Herre, åbenbart ikke gjort liverollespil mere populært. Horder af folk stormer ikke til med ønske om at spille, og de allerede eksisterende grupper er ikke kommet i nogen form for mediesøgelys, som vi ellers har oplevet det i Danmark. I New Zealand ville det nu have været en overraskelse. For det er meget få uden for livemiljøet, der overhovedet aner, at der findes noget

Løb for livet! Kristian Dyg Arp - og en huletrold! Det er Kristian nederst.

PRIVATFOTO

Kristian Dyg Arp i New Zealands landskab, der nærmest kræver, at man bruger det til rollespil!

...MEN HVOR ER DE ROLLESPILLERE?

der hedder liverollespil. De flinke new zealandske livere udtrykte i øvrigt stor misundelse over vores landsforening og blad, og de roste generelt kvaliteten af live i Skandinavien.

Jeg måtte jo spørge, om der ikke var nogen livere, der tog ud og spillede i de utallige fede lokationer, som ligger til rådighed i naturen. Jeg ville da finde det både oplagt og stemingsskabende, for ikke at sige en vildt fed oplevelse! Det viser sig dog, at sorterer man først de steder fra, som a) er en eller andens private fåremark eller stenbrud (som for eksempel Helm's Deep); b) er let tilgængelige, turistede og overfyldt med glade japanske turister; c) steder hvor man skal være i besiddelse af en helikopter, en motorbåd, et terrængående køretøj og nogle kæmpe maorier udstyret med machete, fordi de ligger så usandsynligt langt ude i den vilde natur, at vi danskere overhovedet ikke kan forestille os det – ja, så er der ikke så meget tilbage. Når der endelig kommer liverollespillere til disse resterende lokationer, er det som regel amerikanere

eller europæere, som møder op i deres medbragte, pissedyre og meget autentiske Aragorn kostume og synes, at det er det fedeste i verden at lege, at de er med i filmen. Så kan man måske også spekulere i, om nogle mennesker simpelthen har for mange penge og burde få sig en kæreste.

En national identitet...

Men manglen på Ringenes Herre inspireret live i New Zealand undrede mig, og jeg tænkte, om det måske grundede i at filmene efterhånden hænger indfødte liverollespillere langt ud af halsen (oh helligbrøde!)? Det skulle primært være på grund af den massive medie-hype, New Zealand og dens natur har været genstand for de sidste par år. Men det kunne liverne sagtens afkræfte – tværtimod var de (New Zealand kollektivt, går jeg ud fra) meget glade for filmene, da Ringenes Herre virkelig har givet dem en national identitet og en markant placering på verdenskortet. Men måske, funderede de, allermest fordi de fleste enten selv har arbejdet på filmen eller kender en eller anden, som har.

Det lyder måske lidt overdrevet, men landet er jo ret lille, hvad angår befolkning, og der har været så mange involverede statister, håndværkere og kunst-ditto, at det faktisk ikke er usandsynligt. Jeg kan da i al personlig væld nævne, at min New Zealandske veninde Robyn's lillesøsters kærestes onkel og tante har opdrættet og trænet Ringåndernes sorte heste. Så længere ude behøver det altså ikke at være.

Det var så, hvad jeg kunne opspore af viden. Men det er da rart at vide, at vi åbenbart godt kan være stolte af vores lille land og dets niveau af liverollespil, når rollespillere på den anden side af Jorden kan sidde og rose os for det. På vej mod det verdensomspændende rollespilssamfund!

Webadressen til New Zealand live-forum: www.nzrpga.org.nz

Et eksempel på en New Zealand forening: www.mordavia.com (tjek de flotte monstre!)

TEKST LIV LYKKE OLSEN & MARIE CARSTEN PEDERSEN
FOTOS: MIDGÅRDS HELTE

Tolkiens univers er både en drømmeramme for et levende rollespil og en sort sæk over fantasien. Og regler slipper man slet ikke uden om, siger arrangøren bag et af de eneste Tolkien-scenarier herhjemme.

Jacob Worm som Saruman ved premieren på den første Ringenes Herre film- sammen med Christopher Lee, der spiller Saruman i filmene og Lees kone.

SÅ TRO MOD TOLKIEN SOM MULIGT

Tolkien og liverollespil ligner måske det perfekte par, men alligevel er der ikke mange arrangører i Danmark, som har povet at lege Kirsten Giftkniv mellem de to parter. En af de få, der har erfaringer på området, er Jacob Worm. Han er formand i liverollespilgruppen Midgårds Helte, der fra 1997 arrangerede en månedlig Tolkien-kampagne i Geel Skov nord for København.

Jacob Worm startede sin rollespilslivstil helt tilbage i 1989 og kom derefter ganske stille videre til Hareskoven. Han har altid haft en forkærlighed til Tolkien og havde tænkt meget længe på at lave en kampagne i Tolkiens univers, og med Midgårds Helte fik han opfyldt drømmen. Den første kampagne, man spillede, foregik efter Ringkrigen, dvs. efter trilogiens slutning, og den kørte i ca. 4 år, indtil man begyndte at løbe tør for idéer at spille på. Der blev lavet en ordentlig slutning så der kom en helhed i spillet, og man startede en ny kampagne op,

som foregik før Ringkrigen, et par år før Frodo drager ud fra Herredet. Den skulle være mere handelspræget og var derfor bygget op over to handelsbyer. Men der var flere problemer ved denne kampagne, og den blev stoppet igen godt to år efter. "Men Midgårds Helte er ikke forsvundet. Vi kører stadig "eventyrspil", små scenarier for ca. 10 personer, og så Chtulhu-scenarier (Det seneste var "Kurstedet Egerup" i februar, arrangeret af Kim Brems Nielsen og Peter Kongsbak, som er del af den gamle Midgårdkerne, red.). Og jeg kan mærke, at nu da vi har holdt pause med kampagnen, så er mit hjerte igen begyndt at banke for at starte en ny op," fortalte Jacob Worm, da "Rollespilleren" mødte ham til en snak om udfordringerne ved Tolkien og liverollespil.

Hvilke elementer fra Ringenes Herre-universet brugte I i de tidligere kampagner?

"Sprog, dragter, racer, historie og geo-

grafi hentede vi direkte fra Ringenes Herre eller fra noget af alt det materiale, der er skrevet om Tolkiens univers. Vi tog tingene til os og arbejdede på dem, og nogle af dem måtte vi også modificere, så de blev spilbare – det var et af nøgleordene i kampagnen."

Der må både være fordele og ulemper ved at bruge Tolkien som ramme?

"Helt klart. Ulemperne er, at der er nogen begrænsninger. Man kan for eksempel ikke bare lige smide en minotaur ind. Vi havde ofte problemer med, at vi måtte afvise folk, der havde et særligt kostume eller havde købt et drageknoglesværd eller et samuraisværd – eller at de måtte lave deres roller om, fordi det bare ikke passede ind i universet. På den måde er Tolkiens verden lidt af en sort sæk over det frie initiativ. På de positive sider er der, at verden er lavet. Spilleren skal ikke vente på, at arrangørerne får udsendt verdenskompendiet eller elverbeskrivelsen, og de kan

"Jeg tror ikke på, at man kan lave et regelløst system til Tolkien, og stadig få alle facetter i selve settingen frem."

SÅ TRO MOD TOLKIEN SOM MULIGT...

selv gå på biblioteket og lave en masse research i de utroligt store mængder værker om Tolkien. Desuden var der allerede historie og interne forhold, som kunne give masser af ideer og inspiration til plots. Og så vidste folk, hvad de gik ind til. De havde fornemmelsen af, at Ringenes Herre-spil var noget, der var seriøst, og det handlede ikke om at løbe rundt og tæske. Der var en ramme, folk kunne forholde sig til, og hvis man vidste, at man ikke kunne lide Ringenes Herre, så ville scenariet nok ikke lige være noget, der interesserede en."

Hvilken type spil fungerer bedst til Tolkiens univers?

"Tja, efter vi har stoppet kampagnen er jeg nok blevet lidt klogere på det. Det spil vi kørte var baseret på klassiske papirrollespil, som der er utroligt mange regler i. Derfor var der rigtig mange evner, som du skulle have for at kunne klare dig, og når jeg ser tilbage på det, så var det nok for meget. Når der er mange regler, så sætter det nogen begrænsninger, og de blev lidt en stopklods for det fri initiativ og for selve rollespillet. Men Tolkien er detaljeret, og vi forsøgte via reglerne at sætte rammerne, så vi vidste, at bonden ikke pludselig blev kriger, men blev ved at pløje sine marker og skabe den del af stemningen. Hvis jeg skulle lave noget i dag, så tror jeg, at jeg ville stole mere på folk og regne med, at bonden nok skal spille sin bonde og soldaten sin soldat, og så tage lidt lettere på reglerne. Men jeg tror ikke på, at man kan lave et regelløst system til Tolkien, og stadig få alle facetter i selve settingen frem."

Tog I jer mange friheder?

"Vi prøvede at være så tro mod Tolkien som vi kunne, og de steder hvor vi måtte gå lidt på kompromis, så prøvede vi at "skjule" det, så det stadig var så tolkiensk som muligt, ved at lave en forklaring indenfor universets rammer. Men af og til kom det simpelthen for langt ud, og der er utroligt mange ideer, der er strandet på, at de bare ikke holdt i troværdighed. Omvendt har der også været elementer fra bøgerne, som kunne være fede at have med, men som vi har udeladt, fordi de ville være uforståelige for spillerne eller bare ikke førte nogen vejne."

Var der mange diskussioner om detaljer med folk, der kendte Ringenes Herre godt?

"Ja, der var selvfølgelig folk der gik ekstra op i detaljer, som ikke kunne forstå hvorfor vi lige tog dét ud og lavede dét om, og det har vi så måttet diskutere. Og som regel var det af spiltekniske årsager, at vi lavede ændringer. Men i en verden som Tolkiens vil der altid være ting, du ikke selv har opdaget, og nogle gange kom folk med gode ideer, som vi kunne tage til os, men andre gange måtte vi simpelthen sige: "Det går ikke, det skal fungere som rollespil det her". Jeg tror faktisk, at det er nogenlunde de samme overvejelser, som Peter Jackson har været igennem. For at få en bog til at skifte medie og blive en film, skal der bruges nogen helt andre elementer. Hos os var der bare tale om en bog, der skulle blive til et spilbart univers, og på samme vis som fra bog til film, så er det bestemt ikke alt Tolkien, der fungerer hundrede procent i spil."

Midgårds Helte foregik i de fantastiske naturomgivelser i Geels Skov nord for København. Eller var det i Midgård?

I spillede én kampagne efter bøgerne og én før – hvad fungerede bedst?

"Det er svært at sige. At spille efter bøgerne gav noget frihed, men der var så sandelig også nogle begrænsninger. Der var nogle ting, der var overståede, og det storslåede falder lidt væk, når Ringkrigen er slut. Det ville have været godt at have Saurons store, onde trussel, for det kan være en fordel at de gode i et scenarie ikke føler sig alt for sikre. Men hvis man skulle være tro mod historien, så nyttede det jo heller ikke noget, at der ti år efter Saurons fald dukkede en ny Sauron-skikkelse op. Med hensyn til at spille før bøgerne, så kan det på den anden side godt være lidt fladt, at man ved, hvad det hele ender med. Men man kan jo sagtens køre en god historie alligevel. For selvom Frodo klarer det hele om et år eller to, så er der jo en del omkostninger inden da, og der er ingen der siger, at netop den her lille by klarer skærene. Det store problem er, hvis folk udnytter det som off-game viden, men som regel bliver det dog bare ved en sjov kommentar eller to."

I havde en nedre aldersgrænse på 18 år. Stillede i andre krav?

"Vi havde kostumekrav, og folk fandt desuden hurtigt ud af, at de faldt udenfor hvis de ikke havde noget ordentligt udstyr. Heldigvis havde vi en del folk, der var dygtige til at lave kostumer og som gerne delte ud af deres erfaringer, så kostumestandarden var ret høj. Vi tilfod også kun latexvåben, simpelthen for udseendets skyld. Men generelt vil jeg ellers sige, at det var en fordel når folk ikke havde spillet live før og startede på bar bund hos os. Skal man være lidt

grov, så kan man sige, at det var dem, der blev de bedste spillere, fordi de ikke havde forudindtagede holdninger til, hvad liverollespil var, så vi kunne indoktrinere dem med på vores måde at spille på. De blev ikke skuffede, når lørdagsdæmonen ikke kom, og de forstod at køre et spil med hinanden – ikke mod hinanden. Det lagde vi stor vægt på. Det er for nemt bare at lyve og snyde til en månedlig kampagne – det skal være en cyklus, så man lægger lige sin kniv der hvor man stjæler skattekisten, så de andre kunne få en ide om hvem der var tyven. Jeg giver dig en oplevelse – du giver mig en igen."

Tror du at forventningerne til et scenarie er blevet større efter at filmene er kommet?

"Filmene har givet Tolkienspil mange fordele, men der er også ulemper. Fordele er, at Tolkiens verden er blevet endnu mere udbredt, og at filmene kan inspirere meget. Ulemperne er, at der

vil komme mere snævre definitioner af, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert. På mange måder vil det blive vanskeligere at lave et scenarie nu, for nu har folk fået flere billeder på. For eksempel passede vores Rohanryttere til beskrivelserne i bøgerne, men de var milevidt fra hvad man ser i filmene. Så i dag vil det være sværere at få folk til at acceptere dem, eller bare genkende dem."

Har det betydet noget for standarden af scenariet generelt, at folk holdt af Tolkien og gerne ville gøre ham og bøgerne "ære"?

"Ja, det tror jeg. Folk var meget engagerede i verdenen, og det betød meget for standarden. Det er et samspil at få tingene op i niveau, for man kan som arrangør sætte standarden så højt man vil, men det hjælper ikke, hvis folk ikke føler for det og har lyst til at leve op til det. Det skal være en symbiose mellem spillere og spilmestre."

"Vi havde ofte problemer med, at vi måtte afvise folk, der havde et særligt kostume eller havde købt et drageknoglesværd eller et samuraisværd..."

"HALLO, ER DU EN ORKER?"

I vinterferien var Experimentariet samlingspunkt for en række drabelige kampe mellem Rollespilsbutikken Arenas udsendte medarbejdere og en masse børn. De små podere er morgendagens mulige rollespillere, og der er mange af dem. Derfor satte vi os for at finde ud af hvad disse småfolk egentlig mener om Ringenes Herre og rollespil. Vi havde den udsøgte fornøjelse at snakke med 6 forbigående unge spillere. Niclas Newman på 10 år, Martin Buntzen på 12 år, Jeppe Pedersen på 12 år, Christian Kjærbøl på 14 år, Christopher Christensen på 9 år og Alexander Weesgaard på 10 år (snart 11).

Har I set Ringenes Herre-filmene?

Niclas: Ja, alle tre! De er herrefede!
Alexander: Jeg har kun set etteren og toeren. Men jeg skal også se den sidste!
Christian: Ja, etteren og toeren. Mine forældre fuckede up og smed billetterne til treeren væk.
Martin: Ja, allesammen! De er meget gode!
Jeppe: Jeg har også set dem alle sammen!

Har I også læst bøgerne?

Niclas: Nej
Alexander: Næhh...
Christian: Jep
Martin: Hmm, jeg har dem derhjemme, men jeg har ikke fået læst dem endnu.

Jeppe: Jeg har læst dem. Jeg begyndte lidt før at etteren kom i biografen.

Hvad synes I var bedst? Og hvorfor?

Christian: Filmene er bedst for jeg hader at læse. Det er ok at de udelader noget i filmene, for man ved jo at det sker alligevel.
Jeppe: Jeg kan egentlig bedst lide bøgerne. Der er nogle ting i filmene der ikke er med, og det bliver meget "krig, krig, krig!" i filmene.

Spillede I rollespil før i så Ringenes Herre?

Niclas: Nej, mig og Alexander spiller ikke rollespil endnu, men vi skal helt sikkert begynde.
Alexander: Vi har prøvet det lidt ud i haven sammen med et par venner. Vi har vores egne rollespilssværd!
Christian: Jaja, jeg har spillet i 4-5 år.
Martin: Ja, jeg har spillet lidt før filmene kom. Min storebror fik mig med
Jeppe: Jeg begyndte lidt efter Martin. En af de andre børn i vores klub var game-master (spilleleder, red.).

Hvorfor startede I med at spille rollespil?

Alexander: Jeg kunne godt tænke mig det fordi det er sådan noget med Rid-dere og Eventyr!
Jeg elsker alt sådan noget med gamle dage!
Niclas: Ret meget det samme som Ale-

xander. Også spil hvor man skal handle. Ikke kun krig og sådan noget. Det er også en god måde at få gode venner på!
Christian: Jeg hørte om det fra mine venner. Noget med at slås, og det er lige mig.

Jeg er mest til kamp-rollespil. Alt det med at tale for meget synes jeg ikke er så sjovt.

Martin: Det er fedt! Man kan svine folk til, og stadig være gode venner bagefter.
Jeppe: Ja. F.eks. spillede jeg en trolldmand der ikke kunne lide orker, og to af de andre spillede orker. De smed mig tre gange i en mudderpøl, men bagefter var vi stadig gode venner...
Det er også fedt at man kan bruge sin fantasi, istedet for at lade computeren gøre det hele.

Hvad synes I er det fedeste ved Ringenes Herre?

Niclas: ALT! Det er sejt med eventyrfilm og så er deres udstyr ret sejt. Der er ikke så mange film om gamle dage.
Alexander: Kampene er gode, især det ved Helms Deep. Monstrerne er bare seje, især Uruk Haierne. De er ligesom uden følelser, meget onde. Og så er rustningerne fede.
Christian: Kampene er det bedste fordi de er så store. Og special effekterne er også blærede.
Historien er meget god, den skal ligesom være der.

"De smed mig tre gange i en mudderpøl, men bagefter var vi stadig gode venner"

Martin: Historien og heltene er det bedste.

Jeppe: Ja, det er en fed handling i historien.

Har I prøvet at spille rollespil i samme verden som Ringenes Herre udspiller sig i?

Niclas: Næhh...
Alexander: Nej...
Christian: Ikke så tit. Jeg synes det er federe med hjemmelavede verdener, det er ligesom mere frit.

Martin: Det kunne da være meget sjovt at prøve.

Jeppe: Det er jeg ikke enig i. Jeg synes det er sejere at finde på sine egne ting i stedet for at abe efter andre.

Tror I at mange begynder at spille rollespil efter at have set eller læst Ringenes Herre?

Niclas: Ja, det gør der helt sikkert! Folk vil gerne prøve at være heltene. Og orker.
Alexander: Ja, hvis de finder ud af at man kan spille Ringenes Herre! Men det er jo verdensberømt!
Christian: Ja, helt klart. Kampene er sjove, og folk vil gerne prøve at leve sig ind i rollerne og være helte.
Martin: Ja, jeg tror de bliver inspirerede.
Jeppe: Ja, de vil selv være heltene. Det bliver de så ikke lige med det samme, men det siger vi ikke til nogen.

"Kampene i filmen er det bedste fordi de er så store. Og special effekterne er også blærede. Historien er meget god, den skal ligesom være der."

Hvem er Jeres yndlingsfigur i Ringenes Herre?

Niclas: Legolas, helt sikkert!
Alexander: Aragorn og Legolas, tror jeg.
Christian: Lurtz! Eller Balrogernes konge, men han er jo ikke med i filmene.
Martin: Gimli. Fordi han både er så komisk og stadig sej. Han får jo aldrig tæsk!
Jeppe: F.eks. er det sejt i toeren hvor han spiser og drikker, mens de andre er herrealvorlige.

Christopher havde desværre ikke set Ringenes Herre-filmene (hans forældre

mente at de var en kende for voldsomme), men han vil meget gerne tilkænde-give sin entusiasme omkring rollespil og vi skulle hilse og sige, at det er vildt sejt at spille en rolle og slås.

Det virker som om Ringenes Herre filmene er en kæmpe succes. Det lader til at alle børn over 10 år har en vis ide om hvad de går ud på, har en holdning til filmene og dens helte, og de gerne vil have mere. Lad os håbe, at fremtiden byder på mange flere spændende oplevelser for den nye generation af rollespillere.

SIKKE EN FEST!

You asked for it - you've got it! Her er alle historierne og sladderen fra gallafesten ved premieren på Ringenes Herre: Kongen Vender Tilbage.

Der var fyldt godt op på Restaurant Dansetten i Tivolis koncertsal, da afslutningen på Peter Jacksons filmtrilogi skulle fejres efter endt filmforevisning i koncertsalen. En blanding af udklædte statister, hvoraf en stor del var liverollespillere, og semi-kendisser fra de hjemlige farvande flokkedes i foyeren og på første sal, mens de kongelige, statsministeren og de udenlandske stjerner lynhurtigt lukkede sig inde i et utilgængeligt VIP-rum. Ikke desto mindre var der overdådig buffet med vin, øl og enorm Ringenes Herre-kage til alle. De udklædte statister måtte ikke drikke alkohol før fyraften, og man kunne derfor se drabelige orker slubre Fanta af sugerør mellem de skinnede lystestager. Som aftenen skred frem, fik statisterne dog friere tøjler, og festen udviklede sig til et slaraffenland, hvor eventyrfigurer snakkede med filmverdenens stjerner. Og selvfølgelig kom der et hav af gode historier ud af halløjet. Her er et udpluk:

Viggo Mortensen, som nærmest er blevet identisk med sin rolle som Aragorn, har de seneste år været noget mut og fåmælt til gallapremiererne. I år lod han til at være faldet til ro med sin stjernestatus, og lagde ud med at give den første ork, han mødte, en ordentlig smasker. Den heldige statist bag masken

var special-effektmanden og lædersmanden Mark Rif Torbensen. Men Viggo var ikke færdig med at øse af overskuddet. Han både hilste på statisterne på løberen og skrev et hav af autografer, før stjernen vandrede ned til koncertsalen sammen med **Peter Jackson** og **Dronning Margrethe**. Til selve festen holdt Mortensen sig dog i VIP-rummet, og det var en meget træt Viggo, som omkring klokken 00.30 forsøgte at snige sig ud af en bagdør. Et massivt opbud af fans fik dog overtalt ham til et par autografer på falderebet.

Peter Jackson var på scenen foran gæsterne til filmforestillingen og takkede gang på gang for det flotte danske arrangement. Han og **Viggo Mortensen** modtog de kongelige i Tivolis hovedindgang. Her styrede **Kronprins Frederik** direkte hen til den lille new zealænder, tog hans hånd og udbrød hjerteligt: "Peter Jackson! Congratulation!" Dernæst blev **HKH Kronprinsesse Mary** introduceret for Peter Jackson, men hun var så ivrig efter at få brugt sit nylærte danske sprog, at hun tilsyneladende glemte, at hun og instruktøren begge er indfødte fra Oceanien. Mary lagde ud med at ønske Jackson "tælløkke" med filmpremieren...

Alan Lee, tegneren, hvis værker har ligget til grund for store dele af Jacksons visuelle udformning af Midgård, var også til gallafest. Han spildte ikke tiden med at kede sig i VIP-rummet, men brugte lang tid ude i restauranten på at fotografere, skrive autografer og snakke med de andre gæster. Lee fortalte blandt andet, at han ikke på noget tidspunkt havde været utryk ved at overlade sin kunstneriske vision til Peter Jackson. "Jackson er selv en stor kunstner", sagde tegneren, "og desuden var jeg med hele vejen under filmens tilblivelse. Så det var kun dejligt for mig at se det hele blive virkeliggjort." Lee var yderst populær hos flokken af livere, som i mange år har beundret hans arbejde i en række Tolkien-udgivelser, og den venlige mand tog sig god tid til at nyde det hele. Lee gav i øvrigt den blomsterbuket, han havde fået overrakt til premieren, videre til en heldig ork, der til daglig hedder Christian Frostholt Jensen og kommer fra Helsingør-foreningen Krogen.

Lorania-spilleren David Carsten Pedersen havde tilbragt hele dagen som Gollum i tætsiddende spandex, og han følte efterhånden, at han måtte have noget for indsatsen. Han spottede heldigvis **Peter Jackson** og passede

instruktøren op på vej ud, så han kunne signere den latex-fisk, Gollum havde rendt rundt med. Men det stoppede ikke der. Takket være filmenes amerikanske co-producer Rick Porras, som var yderst imødekommende og minglede mere blandt de almindelige gæster end blandt VIP'erne, fik David fat i **Andy Serkis**, som var forlæggert for den computerskabte Gollum. Serkis takkede for underholdningen på den røde løber og skrev en længere roman på fisken, nemlig Gollums lille fiskesang: "We only wish/to catch a fish/so juicy sweet." Siden hen skrev også **Viggo Mortensen** og **John Rhys-Davis** på fisken, som David aldrig vil give fra sig igen.

Livemiljøets latex-mester Anders Lerche traf **Bernard Hill**, også kendt som Theoden, konge af Rohan. Lerche er film- og seriebuff om nogen, og trak selvfølgelig sin begejstring for Hills gamle roller op af lommen. Skuespilleren takkede mange gange, og var lykkelig for at blive husket for nogle af de rigtig mange andre roller, som han har spillet gennem sin lange karriere.

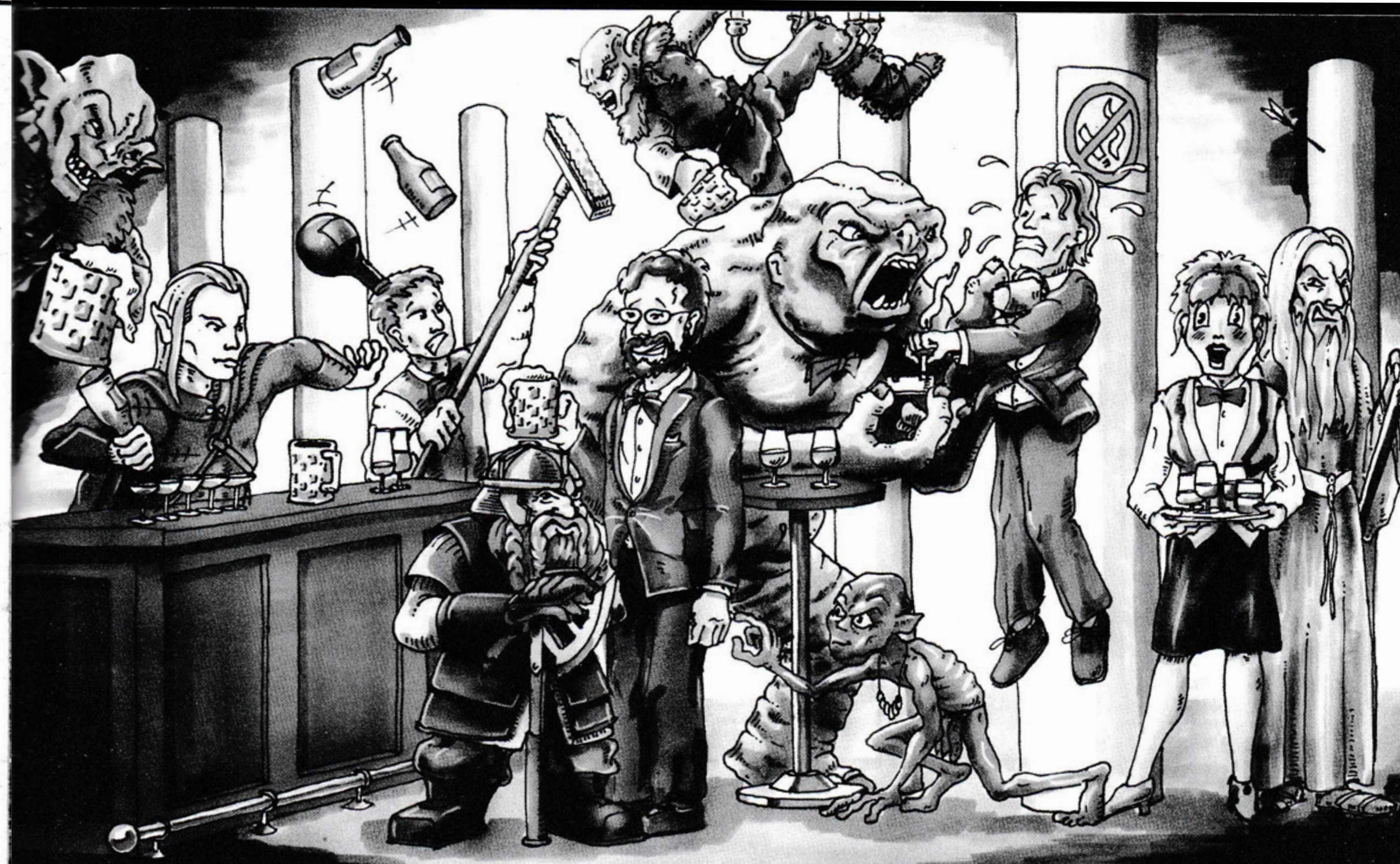
John Rhys Davis, som spiller dværgen Gimli, bad også om at få taget fotos af sig selv med sin lookalike Katrine. Trods rustning og påsat skæg narrede hun

ikke den pige glade Rhys-Davis, som gav hende et halvlummert klem med på vejen under fotoscenen. Katrine blev også budt indenfor i VIP-rummet sammen med Mick Christensen, der i dagens anledning spillede Boromir. De skulle deltage i en live transmission til Norge. **Peter Jackson** havde netop fået en filmpris, og instruktøren ville gerne have nogle af karaktererne med på skærmen under sin takketale. En lille prøve på stjernestatus blev også tildelt for Kjeld Madsen, Viggo Mortensens lookalike. Hans vejrbitte Aragorn-kostume og heltehår tiltrak sig ikke så lidt kvindelig interesse.

John Rhys-Davis havde i øvrigt besluttet sig for at få noget seriøst ud af festen. Han forlod ligesom **Alan Lee** VIP-rummet efter en times tid og optrådte i stedet på slap line, Den ikke særlig dværg-høje skuespiller soledede sig i flokken af unge kvinder, der ustandselig omgav ham. "Det er skønt at være i Danmark - de danske kvinder har tydeligvis en forkærlighed for dværge", buldrede han og tog for sig af rødvinen, mens han uhæmmet charmerede sin kvindelige fanskare. At han skulle op klokken gru næste morgen og flyves til Oslo holdt ham ikke tilbage, til alle live-res udelte begejstring. Senere snupede

Rhys-Davis et stort sølvfad fra buffeten og delte canapeér rundt, og han var uforstående over at se festen ebbe ud henimod klokken 00.01. "Lad dog være at gå! Bliv og drik jer fulde!" opfordrede han, og var selv blandt de allersidste til at forlade Dansetten i festligt beruset tilstand.

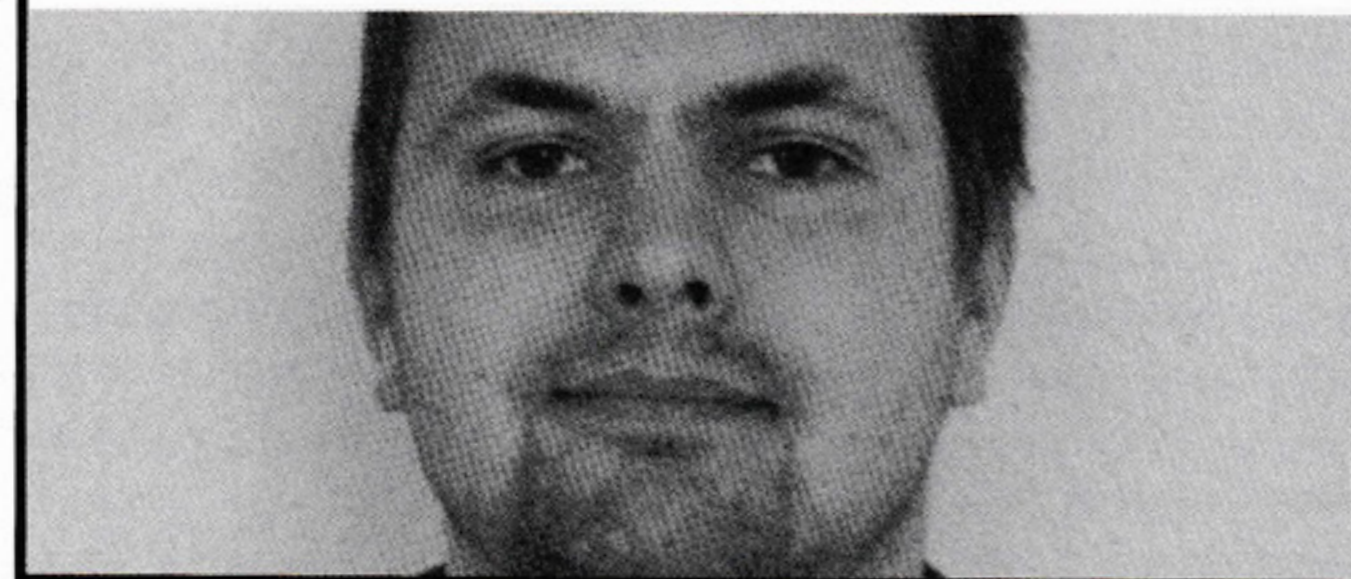
Christopher Lee, som spiller troldmanden Saruman, havde i sidste øjeblik meldt at han ville dukke op alligevel. Lee havde ellers boykottet premieren, da hans Saruman-scener er blevet klippet ud af filmen. Han var efter sigende blevet lokket med alligevel, fordi Tolkien Ensemblet, som Lee tidligere har indspillet en CD med, ville optræde. Måske fik han ikke lov at synge, eller også tog han lige en alvorlig snak med **Peter Jackson** i VIP-rummet: I al fald så Henrik Vridstoft, en gammel Semper Ardenskending, Lee forlade festen i hvad der lignede raseri, relativt tidligt på aftenen. Anderledes var det med **Peter Jackson**, som var i fint humør, da han drog hjemad. Da instruktøren var på vej ud af døren, nåede Vridstoft at råbe "Singaya!" efter ham - en lille insiderhilsen til Jacksons tidlige splatterfilm "Braindead". Jackson kvitterede med aftenens sidste smil og et thumbs up.

Rollespilleren har en fast redaktion, som fra nummer til nummer vil varetage det centrale redaktionelle arbejde. Det er til os, du skal henvende dig, hvis du ønsker at bidrage til Rollespilleren som skribent, illustratør eller med andre ting, du mener du kan hjælpe os med. Du vil møde flere af os som skribenter i bladet fra tid til anden, men vi vil alligevel gerne benytte den lejlighed til at introducere os ordentligt, så du ved hvilke mennesker, der står bag det blad, du fremover skal til at læse. For at præsentationen ikke skal blive for højtideligt, har vi fået en herre ved navn Claus Raasted, der om ikke andet er kendt for sin muntre tilgang til tingene, til at formulere sin helt egen dybdepsykologiske karakterisk af os hver især.

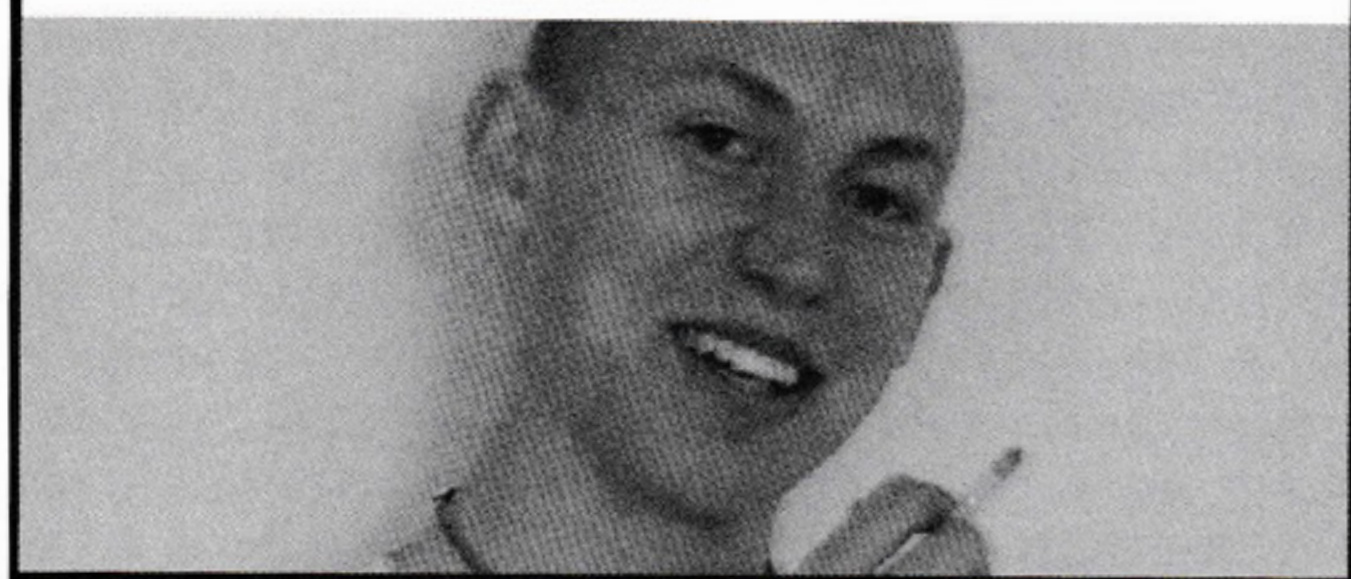
JESPER BRUUN

Jesper er Rollespillerens ansvarshavende chefredaktør, og det er hans opgave at få den kreative eksplosion, der udgør redaktionsgruppen, til at være mere kreativ end eksploderende. Et job der ikke altid er let, men med et slagord der lyder: "Skal vi ikke lige tale denne her sag igennem en gang til..." og et sjældent talent indenfor Haiku-digtning bliver de fleste problemer løst før eller siden. Enten ved, at debattørerne overgiver sig til fornuften eller ved at de bestiller ørepropper. Jesper har det overordnede ansvar for alt det praktiske omkring Rollespilleren, men det ryster ham ikke, da han er vant til det store perspektiv fra sine studier i Astronomi på Københavns Universitet. Herudover er han også redaktionens morfar, da han er tættere på de 30 end på de 20.

JESPER KRISTIANSEN

Redaktionens anden Jesper ligner ved første øjekast en ung, arbejdsløs rockmusiker. Han bærer både bowlerhat og punkerfrisur med stil, går til digtoplæsninger på Christiania og har et politisk ståsted, der er så langt til venstre for regeringens, at statsministeren skulle bruge en kikkert for at få øje på ham. Men bag det upolerede og til tider slidte ydre gemmer der sig et sprudlende vid, en menneskeforståelse og tolerance overfor andre i særklasse - og en blanding af drengrovscharme og knivskarp intellektualisme, der er svær at modstå. Udover at skrive og sætte praktiske ting på skinner for Rollespilleren, så er Jesper for tiden så heldig at have et job, der betaler ham penge for at lære børn at slå med gaffavåben og spotte en ork.

MARIE CARSTEN PEDERSEN

Marie er en kvinde der altid har sin helt egen mening, og hun kan snakke med hvad enten samtaleemnet er parisermode, gaffasværd eller filosofiske strømninger i 20'erne. Dette gør hende til en uundværlig del af Rollespillerens redaktion, da det er hendes opgave at tage de fragmenterede og mærkelige artikler der lander på hendes bord og sætte dem sammen til et blad, der både giver mening og er interessant. Hun mestrer også ledelseskunsten - hun kan både neddiskutere folk med akademiske fremmedord og råbe af dem til de overgiver sig og giver hende ret. Marie studerer Moderne Kultur og Kulturformidling på Københavns Universitet, og roder også med journalistikken i andre medier end Rollespilleren.

MIRIAM SWIETEK

En del mennesker har en forestilling om, at rollespillere alle sammen er overvægtige grimme drenge med briller. Når de mennesker møder Miriam indser de, hvor meget de har taget fejl. Hun er bartender, danser riverdance professionelt og hører til blandt den stilfulde del af befolkningen. At hun så har en tendens til polske bandeord, sarkastiske comebacks og grovkornede spydigheder skæmmer måske lidt førstehåndstrykket. Miriam har dog altid holdt på, at hvis man ikke kan klare en situation med lidt tilsvining, et par dansetrin og en irsk accent, så er den ikke værd at klare. I sit virkelige liv studerer Miriam engelsk på Københavns Universitet, og hun ejer desuden en lille italiensk bil, der er bygget til dvæрге.

VIBEKE PAGH SCHULTZ

Et sødt smil og en frisk attitude er hvad de fleste oplever første gang de møder Vibeke. Når de så behandler hende som den teenagepige, hun ligner, bliver de mødt af et rapt verbalt spark i mellemgulvet og et par minutters bidende sarkasme. Men smilet er der stadig. Vibeke formår nemlig at udstråle positivitet og menneskelighed, selv når hun rundsmadrer tendenser til overfladisk københavneri i livsmiljøet. Vibeke redaktionens jyske forankring i det gode og gedigne. Hun er lille og skarp - glimrende egenskaber at besidde, når man tager i betragtning, at hun til daglig slås med enorme latexmonstre, genstridige kæmpekulisser og teaterprimadonnaer af begge køn på Statens Teaterskoles regissørlinie.

OPDRAGET AF TOLKIEN

"Dem der aldrig opdagede rollespillets magi som børn, blev alle sammen enten kriminelle, Scientologaner eller medlemmer af Ku Klux Klan."

J.R.R. Tolkien gik ikke i samme fritidshjem som A. Hitler. Det er jeg personlig lettet og glad over. For havde han haft samme baggrund som vores allesammens Adolf, så ville nutidens nazister ikke bestå af blot 12 overvægtige rollemodeller for indavl. Så havde vi stadig haft en veritabel legion af fanatiske idealister. En armé der ville være langt, langt større end noget Sauron nogensinde kunne kratte sammen. Den største hær verden endnu havde set. Nuvel, det ville være en hær af blege, indsunkne og fysisk ustabile sjatpissere der aldrig havde været langt hjemmefra og som ikke ville kunne føre Blitzkrieg, om de så fik udleveret både lyn og krig. Men arméen ville være enorm. Og enorm ville arméen være. I sandhed. Ja.

Det skal her siges, at jeg ikke tror, at den gode Tolkien ville have tilsluttet sig den nationalsocialistiske racelære, selvom han havde hængt ud med Hitleren. Om end han tilbragte en god del af sit liv i det sydafrikanske tror jeg ikke at han så sin race som værende nærmere

skaberen end andres. Måske ville han mene at afrikanerne var en smule tættere på aberne end ham selv. Men det er ikke kun racistisk tænkt, det er også meget dumt.

Tolkiens verden viser os at de forskellige racer kan fungere sammen i fred og fordragelighed. Medmindre, selvfølgelig, at racen er enten ork eller fra et af de varme lande. For så bør de dø.

Den mentalitet blev ganske naturligt ført over i rollespillets verden. Spillene lærte os at selv om elverne var bøssede og dværgene var handicappede, så var de stadig helt ok. De kunne godt være vores venner alligevel. De kunne måske ikke opnå lige så høje levels, men de var næsten lige så gode som os.

Børn og unge har brug for at lære den slags. Jeg havde i hvert fald. Og mine børn skal også lære det en dag*. Dem der aldrig opdagede rollespillets magi som børn, blev alle sammen enten kriminelle, Scientologaner eller medlemmer af Ku Klux Klan. De havde aldrig lært de samme vigtige værdier

som vi havde lært. De vigtige lektier der sneg sig ind i ens sjæl, hver gang man slagtede en familie Gnolls i den gode sags tjeneste eller lod tohåndssværdet glide ubesværet gennem ubevæbnede men onde undermennesker (Goblins f.eks.). Alle sammen ting der formede os rollespillere som afbalancerede og åbne individer.

Tak til Tolkien og al hans væsen.

* Hvis jeg en dag falder over en kvinde der er værdig til at modtage min perlemorsjuice og være grobund for den nye kongeslæggt, vel at mærke.